ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 29.10.1999 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

272

ZÁKON

z 1. októbra 1999,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 1998 uverejneného pod č. 222/1998 Z. z. a zákona č. 256/1998 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 12 ods. 11 sa vypúšťajú slová „alebo od vykonania neodkladných alebo neopakovateľných úkonov (§ 158 ods. 4 až 6)“.

2. § 12 sa dopĺňa odsekom 12, ktorý znie:

„(12) Agentom je príslušník Policajného zboru, ktorý na základe príkazu príslušného orgánu činného v trestnom konaní prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchateľov trestných činov uvedených v osobitnom zákone[2]) a trestných činov uvedených v treťom oddiele tretej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len „korupcia“); pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov korupcie môže byť agentom aj osoba ustanovená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.“.

3. § 17 znie:

„§ 17

Krajský súd vykonáva v prvom stupni konanie o trestných činoch, ak za ne zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého dolná hranica je najmenej osem rokov, alebo ak za ne možno uložiť výnimočný trest. O trestnom čine teroru podľa § 93 a 93a, záškodníctva podľa § 95 a 96, sabotáže podľa § 97, skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 5, neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 4, založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a, výroby detského pornografického diela podľa § 205b ods. 4, hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 2 až 5, krádeže podľa § 247 ods. 5 a 6, podvodu podľa § 250 ods. 4 a 5, úverového podvodu podľa § 250a ods. 5, subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 5, poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods. 5, neoprávneného obohatenia podľa § 250d ods. 5, podvodného úpadku podľa § 250e ods. 6, legalizácie

príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 4 a 5 Trestného zákona a o trestnom čine podľa zákona na ochranu mieru koná v prvom stupni krajský súd aj vtedy, ak je dolná hranica trestu nižšia. Krajský súd vykonáva v prvom stupni konanie podľa predchádzajúcej vety aj vtedy, ak sa konanie páchateľa posudzuje len podľa jedného z uvedených odsekov trestného činu.“.

4. V § 32 sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

5. § 41 sa dopĺňa odsekom 7, ktorý znie:

„(7) Ak si obvinený zvolil viacerých obhajcov v tej istej veci, povinnosti a práva podľa tohto zákona patria každému z nich. Pri úkonoch podľa tohto zákona stačí prítomnosť len jedného z nich.“.

6. V § 65 ods. 1 prvá veta znie:

„Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba, ich obhajcovia a splnomocnenci majú právo nazerať do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúceho údaje o totožnosti svedka (§ 101 ods. 3 a 4) a krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí.“.

7. V § 65 ods. 3 sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

8. V § 68 sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

9. V § 71 ods. 6 druhá veta znie:

„Pri vrátení veci prokurátorovi na došetrenie plynie nová šesťmesačná lehota v rámci lehôt uvedených v odseku 1 odo dňa, keď bol spis doručený prokurátorovi.“.

10. V § 71 ods. 7 sa na konci prvej vety pripájajú tieto slová: „alebo bránila riadnemu vykonaniu úkonu“.

11. V § 74 odsek 1 znie:

„(1) Proti rozhodnutiu o väzbe (§ 68, 69, 72, 73, 73a, § 77 ods. 2, § 192, § 282 ods. 2, § 287 a § 314c ods. 3) s výnimkou rozhodnutia o jej predĺžení (§ 71 ods. 1 až 4) je prípustná sťažnosť.“.

12. V § 76 ods. 4 sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

13. Nadpis tretieho oddielu štvrtej hlavy znie:

„Vydanie, odňatie a prevzatie veci“.

14. V § 79 ods. 5 sa slová „ktorý by umožnil určiť jej totožnosť“ nahrádzajú slovami „aby nemohla byť zamenená s inou vecou“.

15. § 79a vrátane nadpisu znie:

„§ 79a
Prevzatie zaistenej veci

(1) Ak treba vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona,[8a]) zaistiť na účely trestného konania, prevezme ju prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán.

(2) Zápisnica o prevzatí zaistenej veci musí obsahovať dostatočne presný opis prevzatej veci, aby nemohla byť zamenená s inou vecou.

(3) Tomu, od koho bola vec uvedená v odseku 1 prevzatá, vydá orgán, ktorý vec prevzal, písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo odpis zápisnice. Osobu, ktorej bola vec zaistená, o tom písomne vyrozumie.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8a znie:

„8a) § 21 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona č. 353/1997 Z. z.“.

16. Za § 79a sa vkladá nový § 79b, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 79b
Úschova vydaných, odňatých a prevzatých vecí

Ak orgán činný v trestnom konaní nemôže sám zabezpečiť úschovu vydaných, odňatých alebo prevzatých vecí (§ 78, 79, 79a), zabezpečí ju prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá vykonáva v takomto odbore podnikateľskú činnosť.“.

Doterajší § 79b sa označuje ako § 79c.

17. V § 79c ods. 1 sa za slová „v osobitnom zákone[2])“ vkladajú slová „a trestných činov daňových podľa § 148, 148a a 148b Trestného zákona“.

18. V § 80 ods. 1 prvá veta znie:

„Ak vec, ktorá bola podľa § 78 vydaná, podľa § 79 odňatá alebo podľa § 79a prevzatá, na ďalšie konanie už nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vráti sa tomu, kto ju vydal alebo komu bola odňatá alebo od koho bola prevzatá.“.

19. V § 85 ods. 3 sa slová „predchádzajúcom výsluchu“ nahrádzajú slovami „predchádzajúcej výzve“.

20. V § 88 ods. 4 sa slová „ktorá záznam“ nahrádzajú slovami „ktorá zápisnicu“.

21. § 88b vrátane nadpisu znie:

„Agent

§ 88b

(1) Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov trestných činov uvedených v osobitnom zákone[2]) alebo korupcie možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie z trestnej činnosti alebo úmyslu osoby spáchať takýto trestný čin.

(2) Neprípustnou činnosťou agenta je, ak sám iniciatívne

a) koná v úmysle, aby on alebo iný mal z trestného činu prospech alebo výhodu alebo iný mal pre to ujmu,

b) podstrčí alebo podhodí inému nechcenú drogu, peniaze alebo inú vec ako dôkaz o trestnej činnosti tejto osoby.

(3) Agent koná pod dočasnou alebo trvalou legendou[11]) alebo bez legendy. Legenda je súhrn krycích údajov o osobe agenta, najmä o jeho totožnosti, rodinnom stave, vzdelaní a zamestnaní. Ako krycie údaje nemožno použiť údaje, ktoré podľa osobitného predpisu[11]) nesmú byť krycím dokladom.

(4) Ak je to na vytvorenie alebo zachovanie legendy nevyhnutné, možno za podmienok uvedených v osobitnom zákone[11]) vyhotoviť, zmeniť a používať krycie doklady.

(5) Príkaz na použitie agenta pred začatím prípravného konania a v prípravnom konaní vydáva sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu predseda senátu.

(6) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže prokurátor, ak použitie agenta nie je spojené so vstupom do bytu iného, príkaz uvedený v odseku 5 dať pred začatím prípravného konania a v prípravnom konaní. Takýto príkaz musí najneskôr do troch dní potvrdiť sudca, inak stráca platnosť.

(7) Príkaz podľa odsekov 5 a 6 musí byť písomný a musí byť v ňom určený čas, po ktorý bude agent použitý. Nakladá sa s ním ako s písomnosťou obsahujúcou predmet štátneho tajomstva.

(8) Písomnosti týkajúce sa použitia agenta sa do spisu založia len vtedy, ak prokurátor v obžalobe navrhne vykonanie dôkazu skutočnosťami zistenými agentom.

(9) Agent môže pri použití svojej legendy so súhlasom oprávnenej osoby vstúpiť do bytu. Taký súhlas sa však nesmie získať na základe predstieraného práva vstupu.

(10) Pravá totožnosť agenta vystupujúceho pod legendou musí byť aj po skončení jeho použitia utajená. Prokurátorovi alebo sudcovi, ktorí sú príslušní na rozhodnutie podľa odsekov 5 a 6, ako aj predsedovi senátu v konaní pred súdom musí sa na ich žiadosť pravá totožnosť agenta oznámiť.

(11) O skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie môže agenta v prípravnom konaní vyslúchnuť prokurátor pri primeranom použití ustanovenia § 101b ods. 3 tak, aby jeho totožnosť nemohla byť odhalená. Agent môže byť vyslúchaný na súde len pri primeranom použití ustanovení § 101 ods. 5, § 101b ods. 3 a § 209 Trestného poriadku tak, aby jeho totožnosť nemohla byť odhalená. Doručenie predvolania na hlavné pojednávanie agentovi zabezpečí príslušník Policajného zboru poverený prezidentom Policajného zboru.

(12) Skutočnosti týkajúce sa trestných činov nesúvisiacich s vecou, v ktorej bol agent použitý, môžu sa v inom konaní použiť ako dôkaz iba vtedy, ak ide o trestný čin uvedený v osobitnom zákone[2]) alebo o korupciu.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 11 znie:

„11) § 40 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.“.

22. V § 101 ods. 7 sa slová „§ 88b ods. 2“ nahrádzajú slovami „§ 88b ods. 3“.

23. V § 115 odsek 1 znie:

„(1) Ak vznikne podozrenie, že smrť človeka bola spôsobená trestným činom, musí byť mŕtvola prehliadnutá a pitvaná. Prehliadku a pitvu mŕtvoly nariadi prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán uznesením. Pochovať mŕtvolu možno v takých prípadoch len so súhlasom prokurátora alebo vyšetrovateľa, ktorý súhlas vydá po prehliadke a pitve bez odkladu.“.

24. V § 119 ods. 1 sa za slovo „rozsudkom“ vkladajú slová „alebo trestným rozkazom“.

25. V § 120 ods. 1 sa za slová „V mene“ vkladá slovo „Slovenskej“.

26. V § 128 ods. 2 sa za slová „V mene“ vkladá slovo „Slovenskej“.

27. V § 141 ods. 2 sa za slovo „orgánu“ vkladajú slová „okrem uznesenia o začatí trestného stíhania (§ 160)“.

28. V § 157 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová: „a poučiť oznamovateľa (§ 158 ods. 1) alebo iné fyzické osoby alebo právnické osoby o práve žiadať preskúmanie postupu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu“.

29. § 157 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Fyzická osoba a právnická osoba majú právo žiadať prokurátora, aby preskúmal postup vyšetrovateľa a policajného orgánu pri preverovaní ich oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin (§ 158). Túto žiadosť treba prokurátorovi ihneď predložiť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.“.

30. § 158 znie:

„§ 158

(1) Prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán sú povinní prijímať oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, a čo najrýchlejšie ich vybavovať; pritom sú povinní poučiť oznamovateľa o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, a ak o to oznamovateľ požiada, do jedného mesiaca od jeho oznámenia upovedomiť ho o urobených opatreniach.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán oznámenie neprijmú, ak neobsahuje skutočnosti uvedené v odseku 1; o tom neodkladne písomne upovedomia oznamovateľa.

(3) Prokurátor môže prijaté oznámenie odovzdať na vybavenie vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu.

(4) Na preverenie oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, a ostatných podnetov na trestné stíhanie obstarávajú prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán potrebné podklady a nevyhnutné vysvetlenia, zisťujú a zabezpečujú stopy trestného činu; pritom však nie sú oprávnení pred začatím trestného stíhania robiť úkony podľa štvrtej a piatej hlavy Trestného poriadku s výnimkou neodkladných alebo neopakovateľných úkonov a úkonov podľa § 113, 113a a 114. Vyšetrovateľ vykonáva úkony podľa tohto ustanovenia pri trestných činoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje tri roky. Právne posúdenie skutku vyšetrovateľom je pre policajný orgán záväzné.

(5) O obsahu vysvetlení, ktoré nemajú povahu neodkladného alebo neopakovateľného úkonu, sa spíše úradný záznam. Tento záznam slúži prokurátorovi a obvinenému na zváženie návrhu, aby osoba, ktorá takéto vysvetlenie podala, bola vyslúchnutá pred súdom ako svedok, a súdu na úvahu, či takýto dôkaz vykoná. Záznam v konaní pred súdom nemožno použiť ako dôkaz. Ak je ten, kto podal vysvetlenie, neskôr vyslúchaný ako svedok alebo ako obvinený, nemôže sa mu záznam predložiť.

(6) Neodkladným úkonom podľa odseku 4 je taký úkon, ktorý vzhľadom na nebezpečenstvo jeho zmarenia, zničenia alebo straty neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad na čas, kým sa nezačne trestné stíhanie. Neopakovateľným úkonom podľa odseku 4 je taký úkon, ktorý nebude možné vykonať pred súdom.

(7) Policajné orgány sú povinné urobiť všetky potrebné opatrenia na odhalenie trestných činov a na zistenie ich páchateľov; sú povinné robiť aj nevyhnutné opatrenia na predchádzanie trestnej činnosti.

(8) Prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán sú oprávnení vyzvať osobu, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočností nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, a k zisteniu jeho páchateľa, aby sa v stanovenom čase dostavila na účely vysvetlenia. Ak táto osoba bez dostatočného ospravedlnenia alebo bez závažných dôvodov výzve nevyhovie, môže byť predvedená. Na možnosť predvedenia však musí byť vo výzve upozornená.

(9) Ak sa osoba uvedená v odseku 8 na výzvu dostaví, má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej odmeny za prácu. Pri určovaní tohto nároku sa primerane postupuje podľa § 104.

(10) Vysvetlenie podľa odsekov 4 a 8 sa nesmie požadovať od toho, kto by ním porušil zákonom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, len ak by bol tejto povinnosti pozbavený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť. Vysvetlenie môže odoprieť ten, kto by ním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 100 ods. 2.“.

31. V § 159 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo zanikla trestnosť činu“.

32. V § 159 odseky 4 a 5 znejú:

„(4) Uznesenie o odložení veci treba doručiť poškodenému. Poškodený môže proti uzneseniu o odložení veci podať sťažnosť. Uznesenie o odložení veci podľa odsekov 2 a 3 musí byť doručené do 48 hodín prokurátorovi, ktorý je oprávnený tieto rozhodnutia preskúmať a neodôvodnené rozhodnutia zrušiť. Oznamovateľ sa o odložení veci vyrozumie, ak o to podľa § 158 ods. 1 požiadal.

(5) Fyzická osoba alebo právnická osoba má právo žiadať prokurátora, aby preskúmal postup vyšetrovateľa a policajného orgánu podľa odsekov 1 až 3. Túto žiadosť treba prokurátorovi ihneď predložiť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.“.

33. Prvý oddiel desiatej hlavy vrátane nadpisu znie:

„Prvý oddiel
Začatie prípravného konania

§ 160
Začatie trestného stíhania

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin, a ak nie je dôvod na postup podľa § 159 ods. 2 a 3, vyšetrovateľ alebo policajný orgán začne bez meškania trestné stíhanie. Trestné stíhanie sa začína vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne vyšetrovateľ alebo policajný orgán trestné stíhanie vykonaním zaisťovacích úkonov podľa ustanovení druhého až piateho oddielu štvrtej hlavy v rozsahu, ako ich na to oprávňuje tento zákon. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. Odpis uznesenia sa doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

(2) Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona, a dôvody, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie.

(3) Vyšetrovateľ alebo policajný orgán začne trestné stíhanie a vykoná neodkladné alebo neopakovateľné úkony alebo zaisťovacie úkony aj vtedy, ak nemožno dosiahnuť, aby tieto úkony vykonal príslušný orgán, a najneskoršie do troch dní od ich vykonania odovzdá vec tomuto orgánu.

(4) Policajný orgán začne trestné stíhanie za trestné činy, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje tri roky. Po začatí trestného stíhania postupuje podľa ustanovení tohto zákona o vyšetrovaní. Úkony podľa § 75, § 76

ods. 1, § 91 až 95, § 116, 163, 171, 172 a § 173 ods. 1 písm. a) až d) je oprávnený vykonávať len vyšetrovateľ.“.

34. § 163 vrátane nadpisu znie:

„§ 163
Vznesenie obvinenia

(1) Ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, vydá vyšetrovateľ bez meškania uznesenie, že sa táto osoba stíha ako obvinený. Obvinenému sa uznesenie oznámi (§ 137) do troch dní, najneskôr však na začiatku jeho prvého výsluchu. Obvinený má právo žiadať o primeraný odklad prvého výsluchu na účely prípravy obhajoby; o tejto skutočnosti musí byť poučený. O dĺžke odkladu rozhodne vyšetrovateľ bez meškania. Odpis uznesenia o vznesení obvinenia zašle vyšetrovateľ do 48 hodín prokurátorovi.

(2) Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať opis vyšetrovaného skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona, a dôvody, pre aké je obvinený stíhaný.

(3) Ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vznesie vyšetrovateľ obvinenie aj pre tento ďalší skutok. Ak pre tento skutok nebolo začaté trestné stíhanie, treba najskôr rozhodnúť podľa § 160 ods. 1.

(4) Ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom, než bol v uznesení o vznesení obvinenia právne posúdený, upozorní vyšetrovateľ obvineného na túto okolnosť a takéto upozornenie zaznačí v zápisnici.

(5) Ak osoba, ktorej má byť vznesené obvinenie, neuvedie alebo hodnoverne nepreukáže údaje o svojej totožnosti, k uzneseniu o vznesení obvinenia sa priložia jej daktyloskopické odtlačky, obrazové záznamy, údaje o vonkajšom meraní tela a zvláštnych telesných znameniach a namiesto osobných údajov sa v uznesení o vznesení obvinenia uvedie jej prezývka alebo iné označenie a podrobný opis.

(6) Ak sa v priebehu vyšetrovania zistí totožnosť osoby, ktorej bolo vznesené obvinenie len s uvedením jej prezývky alebo iného označenia a podrobného opisu, alebo ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že totožnosť osoby, ktorej bolo vznesené obvinenie, je iná, ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, vyšetrovateľ upozorní obvineného na túto okolnosť a takéto upozornenie zaznačí v zápisnici. Odpis zápisnice zašle do 48 hodín prokurátorovi a v prípade, že obvinený je vo väzbe, aj súdu, ktorý o väzbe rozhodol, ústavu, v ktorom sa väzba vykonáva, a obhajcovi obvineného.“.

Doterajší § 163 sa označuje ako § 163a.

35. V § 166 odsek 3 znie:

„(3) Vyšetrovateľ po skončení vyšetrovania, ak nerozhodne podľa § 171, 172 alebo § 173 ods. 1, predloží prokurátorovi spis s návrhom na podmienečné zastavenie trestného stíhania alebo na podanie obžaloby. Návrh na podanie obžaloby musí obsahovať zoznam vykonaných a navrhnutých dôkazov a odôvodnenie, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov alebo odmietol predložené dôkazy. So spisom predloží aj vecné dôkazy, ak to ich povaha umožňuje, ktoré zoradí a očísluje.“.

36. V § 173 sa odsek 1 dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

„e) ak sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.“.

37. V § 173 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Prerušiť trestné stíhanie, ak sú splnené podmienky podľa odseku 1 písm. e), môže aj policajný orgán.“.
Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4.

38. V § 176 ods. 2 sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

39. V § 202 ods. 2 písm. b) sa slová „(§ 160)“ nahrádzajú slovami „(§ 163)“.

40. V § 211 ods. 1 sa na konci pripája táto veta:

„Súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sám požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti; o tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.“.

41. Za § 223 sa vkladá § 223a, ktorý znie:

„§ 223a

(1) Súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie, ak počas hlavného pojednávania zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 307.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže prokurátor, obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

42. § 231 sa dopĺňa odsekmi 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Ak vyjdú najavo mimo hlavného pojednávania okolnosti odôvodňujúce podmienečné zastavenie trestného stíhania podľa § 307, súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 môže prokurátor, obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

43. § 253 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd nebol správne zložený,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad nutnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.“.

44. V § 254 ods. 1 sa slovo „nezamietne“ nahrádza slovom „nerozhodne“ a za slovom „súd“ sa vypúšťa slovo „odvolanie“.

45. § 257 sa dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) trestné stíhanie podmienečne zastaví (§ 307).“.

46. V § 259 ods. 3 sa za slovo „sám“ vkladajú slová „o podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo“.

47. V § 266 odsek 4 znie:

„(4) Sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného proti právoplatnému rozhodnutiu súdu nemožno podať, ak sa súdne rozhodnutie stalo právoplatným z toho dôvodu, že súd postupoval podľa § 259 ods. 4, § 264 ods. 2, § 273 alebo § 289 písm. b).“.

48. V § 268 ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

„Ak najvyšší súd koná na neverejnom zasadnutí podľa § 274 ods. 2, rozhodne uznesením.“.

49. V § 274 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo proti rozhodnutiu súdu, ktoré má základ v rozhodnutí podľa § 188 ods. 1 písm. a) až f) a § 188 ods. 2 alebo proti rozhodnutiu súdu vo vykonávacom konaní“.

50. V § 277 sa za slová „o zastavení trestného stíhania“ vkladajú slová „alebo právoplatným uznesením o podmienečnom zastavení trestného stíhania,“.

51. V § 278 ods. 2 sa za slová „o zastavení trestného stíhania“ vkladajú slová „alebo právoplatným uznesením o podmienečnom zastavení trestného stíhania,“.

52. V § 278 ods. 3 sa za slová „trestného stíhania“ vkladajú slová „alebo právoplatným uznesením prokurátora o podmienečnom zastavení trestného stíhania,“.

53. § 305 znie:

„§ 305

Konanie pred súdom sa vykonáva podľa ustanovení tohto oddielu na návrh prokurátora, ktorý môže podať už v obžalobe alebo i bez takého návrhu na základe opatrenia predsedu senátu.“.

54. V § 314c sa odsek 1 dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) trestné stíhanie podmienečne zastaví podľa § 307.“.

55. V § 314c odsek 4 znie:

„(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 písm. a) až c) môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.“.

56. § 314c sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 písm. d) môže prokurátor, obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

57. Nadpis pod § 314g znie:

„Odpor proti trestnému rozkazu“.

58. V § 314g ods. 4 sa slová „§ 163“ nahrádzajú slovami „§ 163a“.

59. § 314g sa dopĺňa odsekmi 6, 7, 8 a 9, ktoré znejú:

„(6) Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, ako aj prokurátor môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým súd začne hlavné pojednávanie. Osoba, ktorá je oprávnená podať v prospech obvineného odvolanie, môže tak urobiť len s jeho výslovným súhlasom.

(7) Vzatie odporu späť, ak niet prekážok, vezme samosudca uznesením na vedomie.

(8) Trestný rozkaz sa stane právoplatným a vykonateľným, ak

a) odpor nebol podaný, uplynutím lehoty na podanie odporu,

b) odpor bol vzatý späť, dňom jeho späťvzatia.

(9) Ak bol odpor podaný v lehote a nebol vzatý späť do začatia hlavného pojednávania, začatím hlavného pojednávania sa trestný rozkaz ruší.“.

60. Za § 314g sa vkladá § 314h, ktorý vrátane nadpisu znie:

„Oprava vyhotovenia trestného rozkazu

§ 314h

Na opravu vyhotovenia a odpisu trestného rozkazu sa použijú primerane ustanovenia § 131 a 133.“.

61. § 366 vrátane nadpisu znie:

„§ 366
Udelenie milosti

Prezident republiky na základe práva daného mu ústavou udeľuje milosť.“.

62. Za § 366 sa vkladá § 367, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 367
Konanie o udelení milosti

(1) Podklady na rozhodnutie prezidenta republiky v konaní o udelení milosti zabezpečí

a) pred podaním obžaloby generálny prokurátor,

b) po podaní obžaloby minister spravodlivosti.

(2) Ak to nariadi počas konania podľa odseku 1 prezident republiky, trestné konanie sa zatiaľ nezačne alebo sa v začatom konaní nepokračuje a obvinený sa prepustí z výkonu väzby alebo sa výkon trestu odloží alebo preruší. Tieto úkony podľa nariadenia prezidenta zabezpečí

a) pred podaním obžaloby generálny prokurátor,

b) po podaní obžaloby minister spravodlivosti.“.

63. Doterajší text § 375 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Ustanovenia tejto hlavy sa použijú aj v prípade žiadosti medzinárodného súdu zriadeného medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo rozhodnutím medzinárodnej organizácie, ktoré je pre Slovenskú republiku záväzné.“.

64. V § 379 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Prokurátor počas výsluchu oboznámi osobu, o ktorej vydanie ide, o možnosti vykonať skrátené vydávacie konanie, poučí ju o dôsledkoch jej prípadného súhlasu s vydaním a o možnosti súhlas odvolať až do rozhodnutia o povolení vydania ministrom spravodlivosti.“.
Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 5.

65. Za § 379 sa vkladá § 379a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 379a
Skrátené vydávacie konanie

(1) Skrátené vydávacie konanie možno uskutočniť, ak osoba, o ktorej vydanie ide, súhlasí s vydaním.

(2) Ak osoba, o ktorej vydanie ide, vyjadrí počas predbežného vyšetrenia a po poučení podľa § 379 ods. 4 súhlas s vydaním, predloží prokurátor po skončení predbežného vyšetrenia vec ministerstvu spravodlivosti s návrhom na rozhodnutie. Ustanovenie § 380 sa nepoužije.

(3) Ak osoba, o ktorej vydanie ide, súhlas odvolá kedykoľvek do rozhodnutia ministra spravodlivosti o povolení vydania, vec sa predloží na rozhodnutie súdu podľa § 380.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nepoužijú v konaní o žiadosti cudzieho štátu o rozšírenie vydania podľa § 383.“.

66. V § 381 odseky 2 a 3 znejú:

„(2) Ak bolo rozhodnuté, že vydanie do cudziny je prípustné, vezme krajský súd túto osobu do vydávacej väzby, ak tak už neurobil predseda senátu podľa odseku 1. Dôvodmi väzby podľa § 67 nie je pritom viazaný.

(3) Predseda senátu krajského súdu prepustí osobu z vydávacej väzby,

a) ak štát, ktorý požiadal o vydanie, svoju žiadosť odvolá,

b) ak sa rozhodlo, že vydanie je neprípustné, alebo ak sa vydanie nepovolí,

c) dňom, keď dôjde k odovzdaniu vydávanej osoby orgánom cudzieho štátu,

d) ak zaniknú dôvody vydania,

e) ak to nariadi minister spravodlivosti.“.

67. Za § 382 sa vkladá § 382a, ktorý znie:

„§ 382a

(1) Ak sa osoba v čase doručenia žiadosti cudzieho štátu o jej vydanie nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním orgánmi činnými v trestnom konaní v Slovenskej republike alebo vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého súdom Slovenskej republiky, rozhodne krajský súd, v ktorého obvode je osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, o vydávacej väzbe (§ 381 ods. 2), ale jej výkon bude spočívať.

(2) Ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody podľa odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a osoba uvedená v odseku 1 sa vezme do vydávacej väzby.

(3) Predbežné vyšetrenie podľa odseku 1 vykoná prokurátor príslušný podľa § 379 ods. 1.“.

68. § 384 sa dopĺňa odsekmi 5, 6 a 7, ktoré znejú:

„(5) Za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná, môže súd na základe žiadosti orgánu cudzieho štátu a na návrh prokurátora rozhodnúť o predbežnom zaistení majetku osoby, proti ktorej sa vedie v cudzine trestné stíhanie, alebo časti tohto majetku.

(6) O návrhu podľa odseku 5 je príslušný rozhodnúť okresný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok, ktorý je predmetom návrhu.

(7) Na konanie podľa odsekov 5 a 6 sa primerane použijú ustanovenia tohto zákona týkajúce sa zaistenia výkonu trestu prepadnutia majetku, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.“.

69. § 384c znie:

„§ 384c

(1) Odsúdeného, ktorého cudzí štát odovzdal, prevezme útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra; útvar Policajného zboru ho neodkladne odovzdá najbližšiemu ústavu na výkon väzby.

(2) Do 24 hodín od odovzdania rozhodne sudca súdu uvedeného v § 384d o vzatí odovzdanej osoby do väzby, pričom dôvodmi väzby podľa § 67 nie je viazaný.“.

70. Za § 384d sa vkladá § 384e, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 384e
Uznanie a výkon rozhodnutia o prepadnutí majetku

(1) Rozhodnutie orgánu cudzieho štátu, ktorým bolo vyslovené prepadnutie majetku alebo jeho časti, alebo ktorým bolo vyslovené prepadnutie veci alebo zhabanie veci, ak sa majetok alebo jeho časť alebo taká vec nachádza na území Slovenskej republiky, môže byť v Slovenskej republike uznané a vykonané pri splnení podmienok ustanovených medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(2) Návrh na uznanie predkladá na základe žiadosti cudzieho štátu ministerstvo spravodlivosti najvyššiemu súdu. Najvyšší súd rozhoduje o uznaní rozhodnutí podľa odseku 1 na neverejnom zasadnutí rozsudkom po vypočutí generálneho prokurátora.

(3) Právoplatnosťou rozhodnutia o uznaní podľa predchádzajúcich odsekov sa vlastníkom prepadnutého majetku, prepadnutej veci alebo zhabanej veci stáva štát, ktorého rozhodnutie bolo uznané.

(4) Výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadi okresný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok alebo vec, ktorých sa rozhodnutie týka. Na výkon uznaného rozhodnutia prepadnutia majetku, prepadnutia veci alebo zhabania veci sa primerane použijú ustanovenia tohto zákona, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.“.

Čl. II
Prechodné ustanovenia

1. V súvislosti so zmenou vecnej príslušnosti krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 17) je príslušný okresný súd dokončiť v prvom stupni konanie podľa doterajších predpisov vo veciach, v ktorých už bola podaná obžaloba na okresný súd a súd už v nich konal na hlavnom pojednávaní.
2. Vo veciach, v ktorých bolo trestné stíhanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona vykonaním neodkladného alebo neopakovateľného úkonu, má sa za to, že bol zachovaný postup podľa § 160 ods. 1.
3. Veci, ktoré boli podľa doterajších predpisov uložené, ku dňu účinnosti tohto zákona sa považujú za veci, v ktorých bolo prerušené trestné stíhanie podľa ustanovenia § 173 ods. 1 písm. e).

Čl. III

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok), ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 57/1965 Zb., zákonom č. 58/1969 Zb., zákonom č. 149/1969 Zb., zákonom č. 48/1973 Zb., zákonom č. 29/1978 Zb., zákonom č. 43/1980 Zb., zákonom č. 159/1989 Zb., zákonom č. 178/1990 Zb., zákonom č. 303/1990 Zb., zákonom č. 558/1991 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z.,

zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 1998 uverejneným pod č. 222/1998 Z. z., zákonom č. 256/1998 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 1999.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.